

ויקהל

"וַיְבֹאוּ, כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר-נִשְׂאוֹ לְבוֹ; וְכָל אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ, הֵבִיאוּ אֶת-תְּרוּמַת יְהוָה לְמִלְאֶכֶת אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל-עֲבֹדָתוֹ, וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ". שמות לה כא

מה בפרשה?

- הפרשה מספרת על תהליך בניית המשכן שנקרא גם "אוהל מועד" ועבר עם בני ישראל בכל נדודיהם.
- ה' מצוה על משה לאסוף מבני ישראל תרומות לבניית המשכן – זהב, כסף, נחושת, בדים שונים, שמן, ואבנים יקרות.
- בני ישראל תורמים ביד רחבה עד שמצטברות הרבה תרומות ומשה מבקש מהעם להפסיק להביא.
- את המשכן נבחר להקים בצלאל בן אורי ומסופר עליו בפרשה "וימלא אתו, רוח אלהים, בחכמה בתבונה ובדעת, ובכל-מלאכה".
- בפרשה מתואר בפרוטרוט מבנה המשכן וכל כליו - האוהל, קרשי המשכן, הפרוכת והמסך, הארון והכפורת, השולחן והמנורה, מזבח הקטורת, מזבח העולה, הכיור וחצר המשכן.

השבוע בחרנו להתמקד בתרומה של בני ישראל לבניית המשכן. משה אינו נוקב בסכום או כמות שכל אדם נדרש להביא אלא משתמש בביטוי "נדיב ליבו" ו "נדבת רוחו" ואכן בני ישראל מביאים לבניית המשכן בשפע ובנדיבות ממה שיש ברשותם - תכשיטים, בדים, עורות ועצים. הפרשה מספרת על נשים חכמות לב שיוודעת את מלאכת הטוויה וטוות בדים מצמר ומחומרים נוספים.

משוחחים...

- כדי לבנות את המשכן כל אחד מבני ישראל : נשים, גברים, קטנים וגדולים תרם כפי יכולתו. חשבו יחד על משימה משותפת שנעשתה על ידי כל בני המשפחה כמו צביעה, הקמת סוכה, בניית רהיט. במה כל אחד תרם ?
- כדי לבנות את המשכן נבחר בצלאל. כאשר בונים בית צריכים כמה בעלי מקצוע, חשבו מי הם?

משחקים...

- עיזרו לילדים לאסוף בדים, כריות, סדינים, כלים מעניינים שמהם יוכלו "לבנות" את המשכן. לחילופין אפשר לעזור להם לבנות "משכן" מלגן.

סורקים וצופים

טווי את הצמר |
חוו אלברשטיין

מהצמר למוצר

מילה בפרשה טוויה

בפרשה מסופר על נשים חכמות לב היודעות את מלכת הטוויה. טוויה היא תהליך שבו שוזרים סיבים והופכים אותם לחוטים. הסיבים הם של צמר, כותנה, משי וכדומה. כלי העבודה שבהם השתמשו הטוות היה כישור או פלך.

בימי הביניים למשפחות עניות לא היה כסף לקנות בדים ובגדים, ולכן היה עליהן לטוות חוטים בעצמן, לארוג בדים, ולתפור בגדים.

עם המהפכה התעשייתית והמצאת מנוע הקיטור החלו לתפור בגדים בעזרת מכונות והשימוש בכישור ופלך הפך לזיכרון היסטורי רחוק ומעניין.